

SONS

Shoes Or No Shoes?

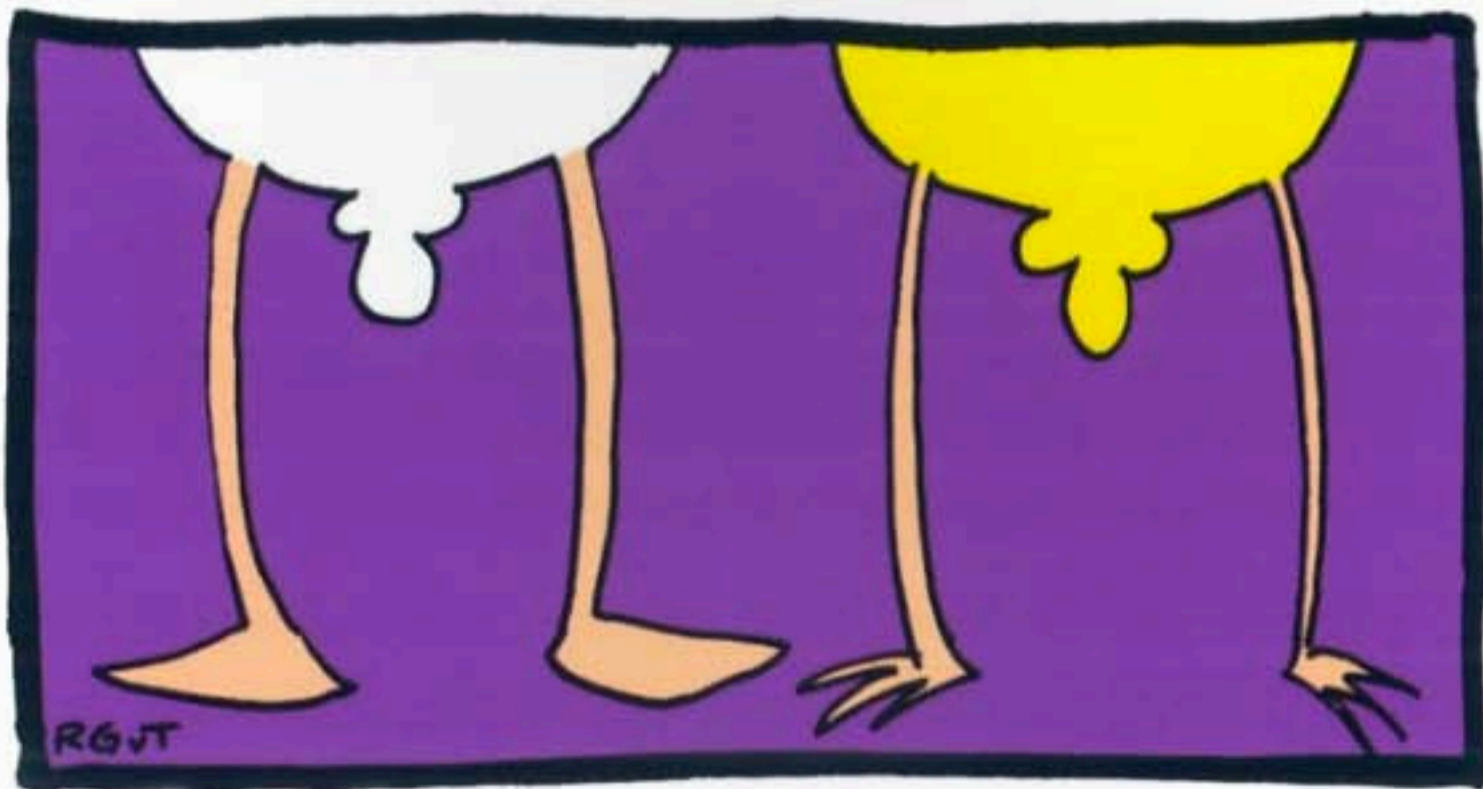
Blijven schoenen - door een kunstenaar gesigineerd en tentoongesteld in een museale omgeving - gewone schoenen of worden ze kunst? Marcel Duchamp was niet ver weg toen Veerle Swenters en Pierre Bogaerts zichzelf deze vraag stelden. Ruim 20 jaar geleden runden zij een kleine, maar bekende schoenmakerij in Antwerpen. Ze werkten vaak voor celebrities en zelfs voor het Koninklijk Hof van Nederland. De interesse voor hedendaagse kunst was bij hen wel sterk aanwezig, maar over het onmisbare budget om kunst aan te kopen, beschikten ze niet. Daardoor gingen ze op zoek naar een mogelijkheid om dat euvel te omzeilen. Ze zouden de belangrijkste kunstenaars contacteren en hun beleefd vragen om hun gesigineerde (werk)schoenen aan hen af te willen staan, maar met de belofte om ze nooit te gelde te maken en hun verzameling te allen tijde bij elkaar te houden. Vrij snel gingen ze hun project "Shoes Or No Shoes?" noemen, een naam waarmee ze elke belangstellende de kans gaven zijn eigen mening te vormen.

Frederic Amat (ES)

Veerle en Pierre hadden helemaal geen connecties in de kunstwereld en dat maakte het bijzonder moeilijk om al die beroemdheden persoonlijk te kunnen contacteren. Door hun grote inzet sloegen ze echter in hun doel. Ze voorvoelden dat ze niet mochten vragen om een extra toevoeging of een transformatie aan hun schoenen te willen aanbrengen, want dat zou de kunstenaars zeker hebben aangezet een voor hen onbetaalbaar bedrag aan te rekenen. "Gesteld dat ze iets hadden willen maken, want op dat hoge niveau zitten de kunstenaars niet te wachten voor een opdracht" zegt Veerle. "Integendeel.

DE MOOIESTE SCHOENEN

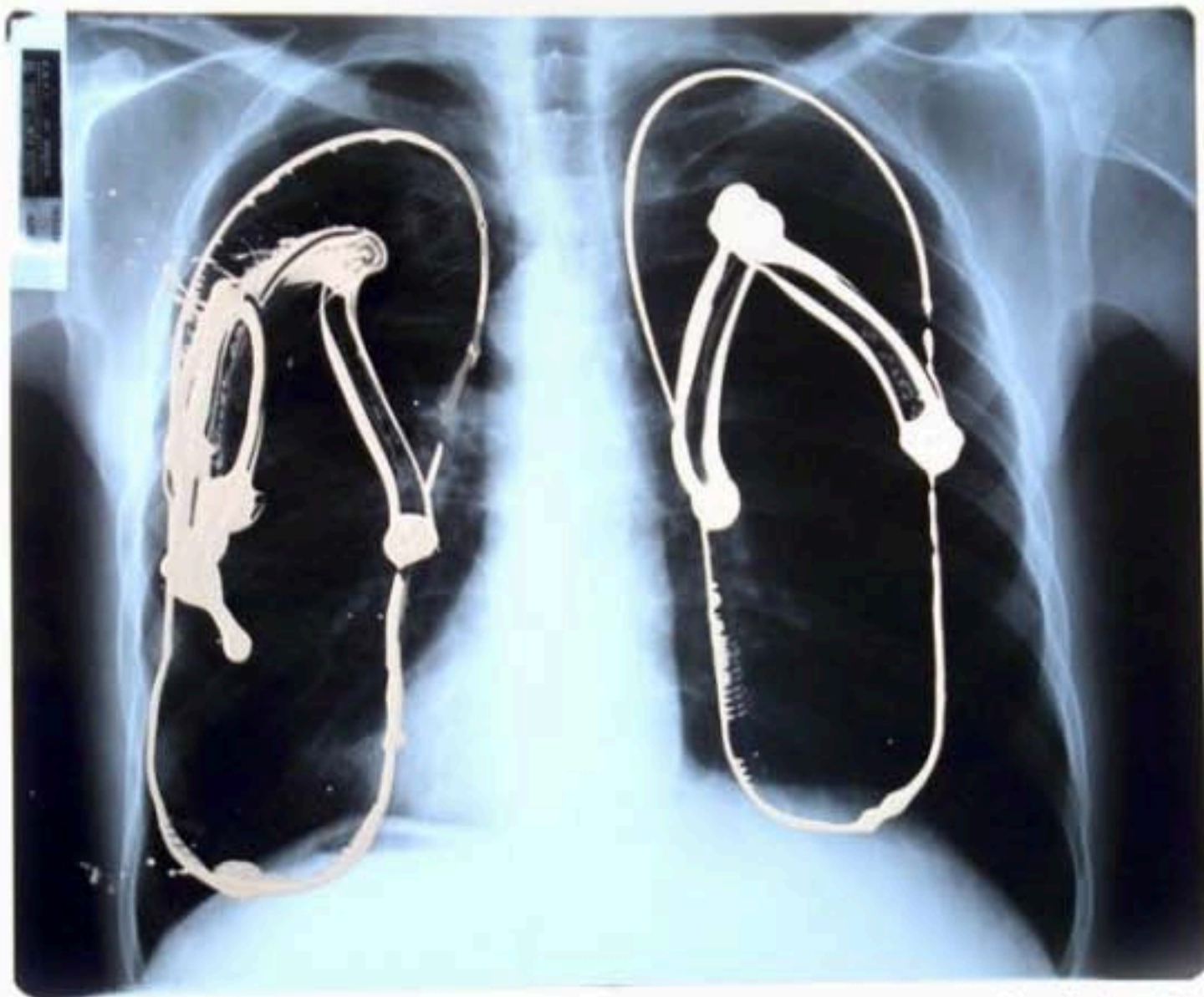

ZIJN JE BLOTE VOETEN.

Reid, Geleijnse en Van Tol (NL)

Vaak willen zij enkel hun eigen initiatieven volgen en sluiten zich totaal af voor opdrachten van verzamelaars". Hun doordachte aanpak resulteerde in een unieke verzameling die u nu kunt bezoeken in een permanente opstelling. Pierre: "In elk interview dat we gaven, lieten we duidelijk verstaan dat we nood hadden aan een sponsor om de oplopende werkingskosten te betalen en vooral om voor een adequate opslag en conservatie te kunnen zorgen". Op een dag kregen ze een verlossend telefoontje van Dirk Vanderschueren van Cortina NV, één van de grootste schoenimporteurs van Europa. Dirk was zeer onder de indruk van hun ijver en zou hen financieel steunen en op termijn zelfs zorgen voor een permanente tentoonstellingsruimte. Twee jaar geleden was het zo ver. Het indrukwekkende gebouw in Kruishoutem (B) huisvest eveneens de grootste collectie van etnografische schoenen ter wereld, maar toch heeft het geheel ook de naam Shoes Or No Shoes? meegekregen... kortweg SONS. Wanneer we struinen door de verschillende zalen krijgen we door de manier van opstelling het gevoel ons in een veredelde opslagruimte te bevinden. Imposante rekken voorzien van uitgekiende LED-verlichting tonen ons al de juweeltjes die de verzamelaars bij elkaar wisten te brengen. Dat gevoel wordt nog versterkt door de ogenschijnlijk toevallige openingen die ze hebben gelaten tussen al dat moois. "Dat is om toekomstige deelnemers nog een plaatsje te kunnen geven, want SONS is een nooit eindigend project" verduidelijkt Veerle. "Meer nog. Onlangs hebben we beslist om ons niet te beperken tot hedendaagse kunstenaars, maar er ook auteurs en cartoonisten bij te betrekken. Die twee nieuwe collecties staan nog wel in hun euh... kinderschoenen, maar we hebben toch al een mooie basis gelegd". "Vaak denken bezoekers dat het allemaal niet zo moeilijk is geweest" neemt Pierre over. "Zij die denken dat pakweg een Claes Oldenburg zit te wachten op hun brief, mogen het altijd eens proberen", lacht hij.

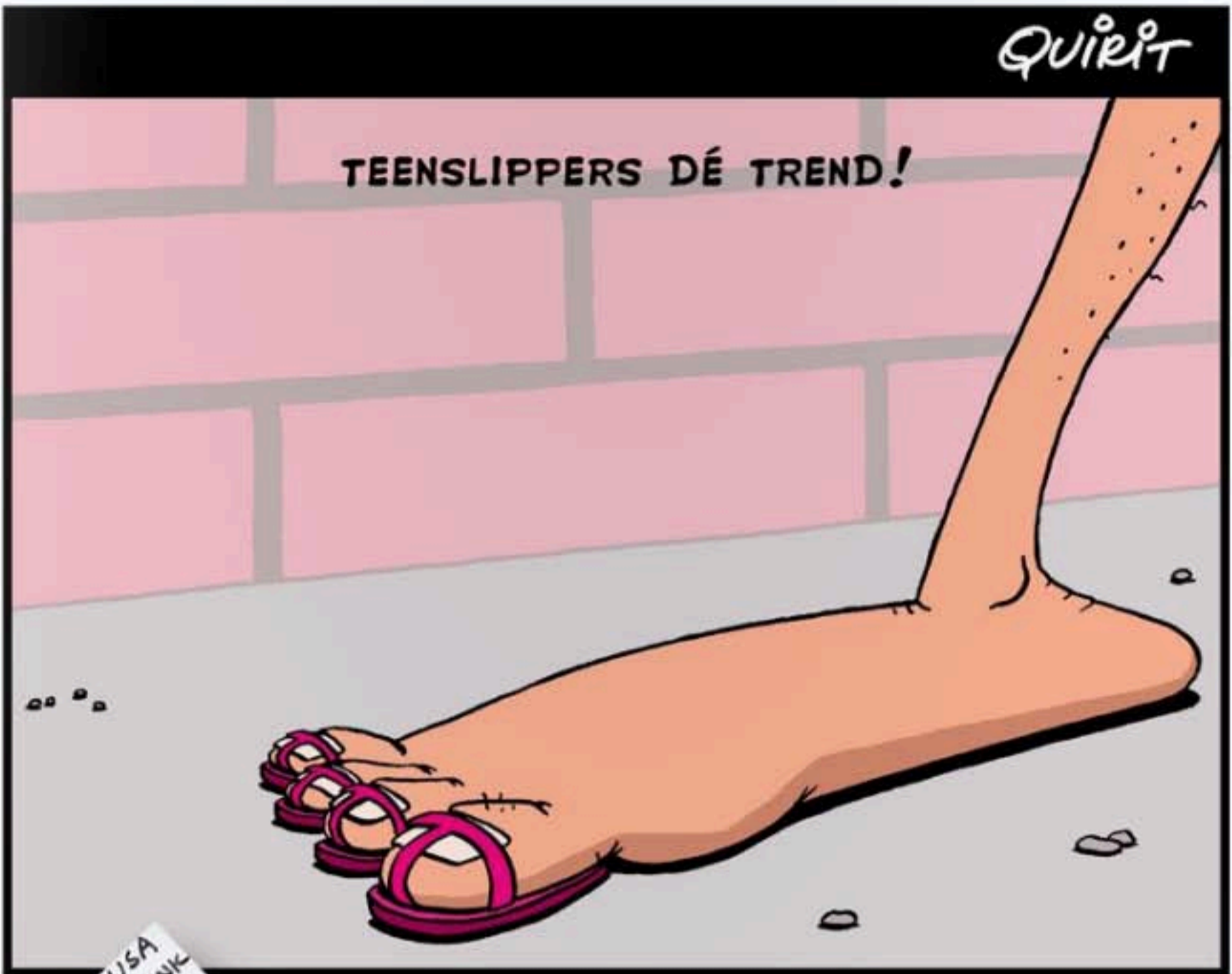
"Jarenlang hebben we trouwens moeten vechten tegen de vooroordelen van familie en vrienden. Ondanks dat er bij de eerste deelnemers belangrijke namen zoals Hamilton, Long en Weiner waren vertegenwoordigd verklaarde men ons gek dat we onze zuurverdiende centen spendeerden aan massa's postzegels en telefoon- en presentatiekosten. Zelfs nu nog lijkt de gewone man de uitzonderlijke waarde van de collectie niet altijd te begrijpen", gaat hij verder. "Niet bij iedereen gaat er een lichtje branden bij het horen van namen zoals Richter of Baselitz. Maar in de toekomst zal de naam van bepaalde deelnemers klinken alsof we nu Warhol, Picasso of zelfs Van Gogh in de collectie zouden hebben. Dan zal men de onschatbare waarde van SONS inzien. En dan bedoel ik niet enkel financieel, maar ook cultuurhistorisch". Het koppel is er zich van bewust dat ze heel veel geluk hebben gehad. Een ingeving mag nog zo goed of origineel zijn, zonder het enthousiasme van de kunstenaars hadden ze nergens gestaan. Pierre geraakt goed op dreef wanneer hij beweert dat zonder hun initiatief vrijwel 99% van de ingestuurde objecten niet (meer) had bestaan. Vooral niet de schoenen, die vaak zijn getransformeerd tot echte collectoritems. Maar ook niet de fotowerken en schilderijtjes of videosculpturen die in de meeste gevallen speciaal voor SONS zijn gemaakt.

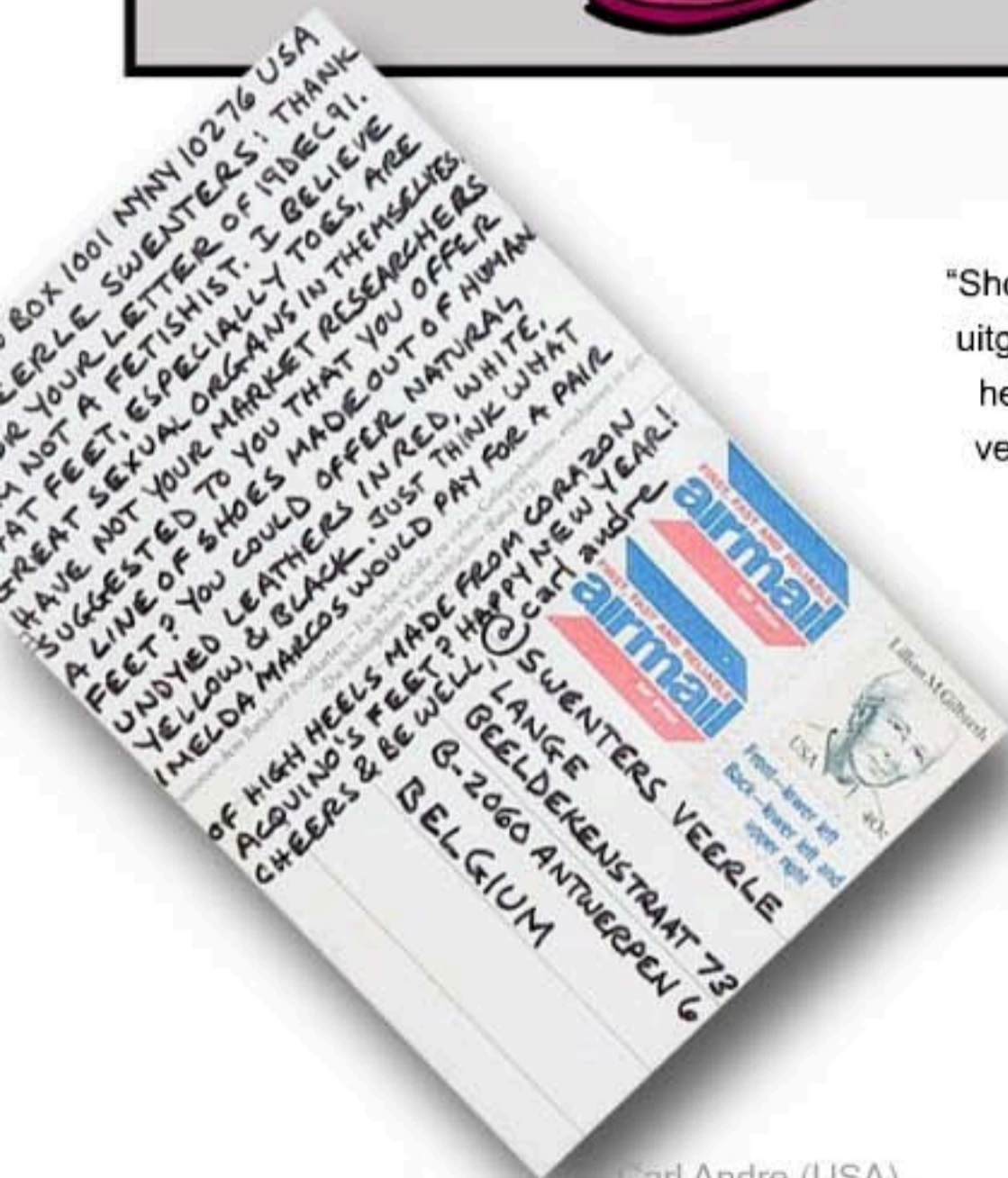
Jan Fabre (BE)

Over het waarom dat het hen is gelukt zijn ze niet helemaal zeker...

"Was het onze nederigheid en onze ietwat onhandige aanpak? Als we terugkijken naar onze begintijd moeten we vaak met onszelf lachen hoe naïef we te werk gingen", glimlacht Veerle. Maar misschien het belangrijkste vindt Pierre dat ze samen de drempel hebben verlaagd naar het elitaire wereldje van de hedendaagse kunst. "Bezoekers willen vaak iets meer te weten komen van de man/vrouw achter dat gekke werkje. Misschien gaan ze daarvoor eens naar het Stedelijk of naar het SMAK", zegt hij. "En dat is mooi".

Quirit (BE)

Carl Andre (USA)

Pierre Bogaerts schreef het boek "Shoes Or No Shoes - Schoenen of kunst" uitgegeven bij Roularta. In het boek wordt het ontstaan en de ontwikkeling van hun verzameling verteld alsook verschillende anekdotes over de contacten die ze hadden met de kunstenaars in binnen- en buitenland.
 Info: <http://shoesornoshoes.com>